

הפטורה לסתות - יום ראשון

ספר זכריה, פרק יד

א הנה יוס-בָּא ליהוֹה ויחלֵק שְׁלָק בְּקָרְבָּה בְּאַסְפָּתִי אֶת-כָּל-הָגּוֹים |
אל-יְרוֹשָׁלָם לְמַלְחָמָה וְנִלְכָּה הָעִיר וְנִשְׁלָל הַבָּטָים וְהַנְּשִׁים תִּשְׁגַּלְנָה
[תִּשְׁכַּבְנָה] וַיַּצֵּא חָצֵי הָעִיר בְּגֹזֶלֶת וַיַּתֵּר הָעָם לֹא יִפְרַת מִזְרָחָה: ג וַיַּצֵּא
יהוֹה וְנִלְחַם בְּגּוֹיִם הַתָּם בַּיּוֹם הַלְּחָמָנוּ בַּיּוֹם קָרְבָּה ד וְעַמְדוּ רְגָלָיו
בַּיּוֹם-הַהוּא עַל-הָר הַזָּהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרוֹשָׁלָם מִקְדָּשׁ וְנִבְקָעַ הָר
הַזָּהָר מִחְצֵיו מִזְרָחָה וְלָמֶה גַּיא גְּדוֹלָה מִאֵד וּמִשְׁחָצֵי הַהָר צָפֹנָה
וְחַצְיּוֹ-נֶגֶבְה: ה וַיַּסְתַּפֵּם גַּיא-הָרִי כִּי-יִגְעַע גַּי-הָרִים אֶל-אֶצְלָן וַיַּסְתַּפֵּם כַּאֲשֶׁר
נִסְתַּפֵּם מִפְנֵי הַר-עַש בַּיּוֹם עַזְעָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה וּבָא יְהוֹה אֱלֹהִי כָּל-קְדָשִׁים
עַמְךָ וְוַיַּהַי בַּיּוֹם הַהוּא לֹא-יְהִי אָזְרֵי יְקָרֹות יִקְפָּאוּן [וְקִפְּאוּן]: ז וְיַהְיָה
יּוֹם-אֶחָד הוּא יָצַע לְיהוֹה לֹא-יָמֵן וְלֹא-לִילָּה וְיַהְיָה לְעַת-עֲרָב יְהִי-אָזְרָה:
ח וְיַהְיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יָצַא מִים-מִימִינֵי מִירוֹשָׁלָם חָצֵים אֶל-הַיּוֹם הַקָּדוֹמָן
וְחָצֵים אֶל-הַיּוֹם הַאֲמֻרָן בְּקִיא וּבְחַרְףְּ יְהִי: ט וְיַהְיָה יְהוֹה לְמַלְךָ
עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוֹה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: י יִשְׁׂבַּב כָּל-הָאָרֶץ
בְּעֶרֶב מִגְבָּע לְרֶמֶז נִגְבָּע יְרוֹשָׁלָם וְרָאָמָה וַיִּשְׁבַּה תְּחִפְיָה לְמַשְׁעָר בְּנֵיכֶם
עַד-מִקְזָם שַׁעַר הַרְאָשׁוֹן עַד-שַׁעַר הַפְּלָיִים וּמִגְדָּל חַנְנָאָל עַד יִקְבִּי הַמֶּלֶךָ:
יא וַיִּשְׁבַּב בָּה וְחָרָם לֹא יְהִי-עַזְד וַיִּשְׁבַּב יְרוֹשָׁלָם לְבָטָח: יב וְזֹאת | תִּהְיָה
הַמְגָפָה אֲשֶׁר יָגַף יְהוֹה אֶת-כָּל-הָעָמִים אֲשֶׁר צָבָא עַל-יְרוֹשָׁלָם הַמֶּק |
בָּשָׂרָו וְהַוָּא עָמֵד עַל-רְגָלָיו וְעַיְנָיו תִּמְקַנֵּה בְּחַרְיִחוֹ וְלִשְׁוֹנוֹ תִּמְקַנֵּק בְּפִיהם:
יג וְיַהְיָה בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיָה מִהוּמָת-יְהֹוָה רְבָה בָּהָם וְהַחְזִיקָה אִישׁ יְהֹוָה רְלָהוּ

ועלתה ידו על־יך רעהה יד וגס־יהיְה תלחם בירושלם ואסף חיל כל־הגוים סביב צקב וכסף ובגדיים לרבות מאד: טו וכן תחה מגפת הסוטה הפלר' האmel ומחמור וכל־הבהמה אשר יהיה במחלות ההמה ממגפה זאת: טז וזהה כל־הנוטר מכל־הגוים הבאים על־ירושלם ועלוי ממי שניה בשנה להשתנות למלך יהוה צבאות ולחג את־תג הסוכות יז וזהה אשר לא־יעלה מאת משפחות הארץ אל־ירושלם להשתנות למלך יהוה צבאות ולא עלייהם יהיה הגשם: יח ואם־משפחת מצרים לא־תעללה ולא באה ולא עלייהם תהיה המגפה אשר יגור יהוה את־הגוים אשר לא יعلוי לחג את־תג הסוכות: יט זאת תהיה מצאת מצרים ומטה את כל־הגוים אשר לא יعلוי לחג את־תג הסוכות כביום ההוא יהיה על־מצלות הסוטה קדרש ליהוה וזהה הסירות בmittiyah כמזרקים לפני המזבח: כא וזהה כל־סיר בירושלם וביהיְה קדרש ליהוה צבאות ובאו כל־הצובאים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא־יהיְה לנו כי עוד בבית־יהוה צבאות ביום ההוא: